

GEEN PIET, MAAR PIZZA.

Klucht in drie bedrijven

door

WILMA RENES-LEERTOUWER

**TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)**

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **GEEN PIET, MAAR PIZZA** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **WILMA RENES-LEERTOUWER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

PIET, Goeie vent, humor, tikkeltje lichtgeraakt.

BEP, Zijn echtgenote, goedig mensje.

GEORGINA, Hun dochter, uitwonend, vrolijke meid.

KEES, Haar studievriendin.

LODEWIJK, Keukenhulp, manusje van alles, vertrouweling van Piet.

KEETJE, Huishoudhulpje. Zeer simpel. Elke leeftijd mogelijk.

ANDRE, Juwelier. Buurman van Piet en Bep. Kakker, wel aardig, zit knap onder de duim.

ELISE, Zijn vrouw. Akelig hautain, wil altijd haar zin.

RIET, Zuster van Bep. Pinnig, snobistisch.

GEORGOS, Vriend van Riet. Goeie vent.

DECOR:

Het stuk is geschreven voor een decor in twee delen. Te weten: de huiskamer en de pizzeria.

Is dit door ruimte gebrek o.i.d. niet haalbaar, kan alles zich afspelen in de pizzeria. Tekst en/of situaties iets aanpassen.

Indeling naar eigen keus.

In ieder geval een buitendeur (*restaurant*) en een deur naar de overige vertrekken.

Decor: Huiskamer. Piet komt gehaast op, gevolgd door Bep die rustig achter hem aan komt.

PIET: *(knipt licht aan)* Schiet nou toch op, Bep. Zometeen zijn we te laat... *(loopt naar radio, en zet hem aan. Er klinkt muziek)*

BEP: Ja ja...

PIET: Oh gelukkig, we zijn nog op tijd; de trekking is altijd het laatste onderdeel.

BEP: *(hangt rustig jas weg)* Ja ja...

PIET: *(gehaast)* Het lot...Waar is het lot?

BEP: Waar het altijd ligt als je het kwijt bent.

PIET: *(zoekt geïrriteerd links en rechts)* Waar dan...?

BEP: *(houd lot omhoog)* Hier...op het kastje. Het ligt altijd op het kastje...

PIET: Geef nou... *(trekt lot uit handen, en legt het op tafel)* een pen; waar is een pen...? *(zoekt weer)*

BEP: Waar die altijd ligt. *(loopt naar tafeltje)*

PIET: ...en papier. waar is papier?

BEP: *(houd pen en papier omhoog)* Hier op het tafeltje...het ligt altijd op het tafeltje...

PIET: Ja he he.. *(grist wederom uit handen)*

Stem uit de luidspreker: Dames en heren, *(artiest naar keuze invullen)* Dank je wel..... voor dit fantastische optreden. *(applaus)*

PIET: M'n bril....waar is m'n bril.

BEP: *(gaat zitten; pakt lot)* Waar die altijd ligt....

PIET: *(imiteerd)* ...als je hem kwijt bent. Ja dat weet ik. Maar waar is dat?

Stem uit luidspreker: En dan gaan we nu over tot de trekking van onze maandelijkse hoofdprijs van 25.000 gulden netto...

PIET: oohh....Bep!?

BEP: In het schoenenpoetsmandje...

PIET: Hè? *(duikt in kast op zoek naar mandje)*

Stem uit luidspreker: De notaris trok voor ons het volgende nummer : 0957423. *(Bep schrijft mee.)* Ik herhaal: Het winnende nummer is 0957423. Van harte Gefeliciteerd!

PIET: *(vanuit kast)* Schrijf het anders maar even op, Bep, als ze het nummer noemen... *(BEP zit wezenloos met lot in haar hand. Zegt niets)*

PIET: Goed luisteren Bep. Ze zeggen het altijd twee keer..... Waar is m'n bril nou...Opschrijven, hè!..... Ha, hier is 'ie.... Wat doet zo'n bril nou in het schoenpoetsmandje.... *(draait zich om naar Bep die nog steeds als versteend zit)* Waar is het lot? Oh hier *(trekt uit Bep's handen, kijkt naar radio, weer speelt muziek)* is het al geweest??? Pot vol toffees, Bep....is de trekking al geweest? Heb je het nummer opgeschreven?....Bep??? joehoe....Beppie???? *(Bep reageert nog steeds niet. Piet schudt haar heen en weer)* Bep wat is er? Ben je niet lekker?

Bep, toe nou....zeg eens wat?

BEP: (*kijkt Piet wezenloos aan*) Hè...Wat?

PIET: Wat doe je nou raar, Bep. Wat is er?

BEP: (*mompelt*) We hebben de hoofdprijs.

PIET: Wat zit je nou te murmelen. Ik versta je niet.

BEP: (*a.v.*) We hebben de hoofdprijs gewonnen.

PIET: (*schudt haar aan de schouders; luid*) Ik versta je niet. Praat duidelij...

BEP: (*a.v.*) We hebben 25.000 gulden gewonnen.

PIET: Vij....Vijfentwin.....Vijfentwintig duizend gulden!!? Hebben wij vijfentwintig duizend gulden gewonnen..??? Waar is het lot? (*Bep geeft lot*) Waar is het nummer; het nummer dat je opgeschreven hebt. (*Bep geeft nummer, nog steeds apatisch*)

PIET: (*vergelijkt*) 0 9 5 7 4 2 3.....Whieeeeehaaaa!!!! Beppie...

Beppie....we zijn rijk!!! (*trekt Bep omhoog*) We zijn RIJK, Bep. Stinkend rijk !!! (*danst rond, zingt*) We hebben de hoofdprijs,we hebben de hoofdprijs....Whouwww!!!!

BEP: Ja...

PIET: Doe eens wat vrolijker, vrouw. We hebben geld. Stapels geld. (*ineens paniekerig*) Je hebt het nummer toch wel goed opgeschreven, hè? Je weet het toch wel zeker?

BEP: Tuurlijk. Ik heb het opgeschreven, en de tweede keer gecontroleerd. 'k Ben niet gek...

PIET: Nou dan! Kat in 't bakkie! Dik voor mekaar! (*zingt weer*) We hebben de hoofdprijs we hebben de hoofdprijs... Wij zijn stinkend rijk! Oooh Bep, wat zullen we allemaal doen met het geld?!?! Een tv...we kopen eindelijk een tv. En, en voor jou een nieuwe jas, moppie....en...Nee, wacht eens even... we knappen eerst de zaak op. YES! Dit is onze kans...We knappen de zaak helemaal op, en maken het en maken het tot het meest prestigieuze pizza paleis van de hele stad. Dat doen we! En dan, als er geld over is dan kopen we een tv, en een jas, en ...

BEP: (*somber*) ...betalen we m'n zuster af.

PIET: (*nog steeds wild enthousiast*)...betalen we je zuster af, en...Hé, wat? Betalen we je zuster af?

BEP: Ben je vergeten dat we nog steeds niet die lening aan Riet hebben afbetaald?

PIET: Ooh...da's waar ook.

BEP: Tsja...Dus zijn we nog steeds: terug bij af...

PIET: Tsjonge jonge... Dit was DE kans. Ons oude tentje loopt voor geen meter, alleen door het een totaal ander gezicht te geven, had het nog wat kunnen worden, maar ja...geen geld.

BEP: Nee....geen geld. En als we geld hebben, moeten we het weer afstaan.

PIET: Het is niet eerlijk. Hier zitten we te sappelen om het hoofd boven

water te houden, en je zuster die al bulkt van het geld moet dan die paar rotcenten nog terugbetaald hebben ook.

BEP: 't Is haar geld...

PIET: Ja dat weet ik. Maar hier werken we ons rot en de schulden stapelen zich op. Het enige wat er zich bij haar opstapelt is haar geld...En d'r vetrollen.

BEP: Piet!

PIET: Ja nou...

BEP: (*zucht*) Laten we nu eerst maar gaan slapen, morgen zien we wel weer verder... (*staat op*)

PIET: Over morgen gesproken....Ik had het je morgen pas willen vertellen, maar...Ik ben bang dat we Lodewijk en Keetje zullen moeten ontslaan...

BEP: Wat??

PIET: Ja, het spijt me, maar ik heb geen geld meer om hun salarissen te blijven betalen

BEP: (*gaat weer zitten*) Lodewijk en Keetje ontslaan??? Maar Piet, dan kan toch niet...Lodewijk is van het begin af aan bij ons in dienst geweest. En dan Keetje...Ach, die stumperd. Ze heeft het hier zo naar haar zin...wat moet dat kind dan?

PIET: Ik weet het niet, vrouw...maar we zullen het van nu af aan samen moeten rooien...Tenzij...

BEP: Tenzij wat...?

PIET: Tenzij we dit geld gebruiken om nieuw leven in ons restaurantje te blazen.

BEP: En dan...

PIET: Als dit zaakje eenmaal weer draait, zul je zien: dan stroomt het geld binnen. Wij uit de schulden, Lodewijk en Keetje houden hun baan en dan kunnen we altijd nog je zuster haar geld terugbetalen. Met rente!

BEP: En als ze erachter komt...

PIET: Daar komt ze niet achter. Riet zit met haar rijke, Griekse loverboy in zonovergoten Griekenland, en heeft absoluut geen behoefte om hier in ons koude kikkerlandje terug te komen. Ben je bovendien vergeten dat ze - ik citeer-: weigert hier nog een voet over de vloer te zetten, zolang je met die kwallebal getrouwd bent. En voilà... (*slaat zichzelf op de borst*) die kwallebal is er nog steeds!

BEP: (*vergoeijlijkend*) Ach Piet, dat meende ze niet zo...

PIET: Nou, ze heeft zich er tot nu toe aardig aan gehouden... en dat zou nu wel net zo mooi uitkomen. Vind je niet?!

BEP: Ik weet het niet, hoor....Laten we eerst maar naar bed gaan, en er een nachtje over slapen.

PIET: Goed idee, vrouw...Trouwens, even wat anders...wat deed mijn bril in het schoenpoetsmandje?

BEP: Da's vaste prik...bij het laatste wat jij doet voor je weg gaat, doe je

je bril af, en daar laat je hem altijd liggen...

PIET: Ach, niet waar...

BEP: Welles... *(beiden kibbelend af)*

Het volgende tafereel begint in het restaurant, enige tijd daarna. Piet is de boel aan het afbreken cq leeghalen.

Is duidelijk in zijn nopjes. Lodewijk, ober en manusje, van alles helpt hem daarbij.

LODEWIJK: Hoe lang denk je dat het gaat duren voor alles voor mekaar is, Piet?

PIET: Ik schat ...een paar dagen...

LODEWIJK: *(kijkt rond)* Kun jij heksen dan...?

PIET: Ja... 't is een kwestie van aanpakken en doorgaan, hè. Maar al te lang kunnen we de tent nou eenmaal niet gesloten houden. We zouden al onze klanten verliezen.

LODEWIJK: *(cynisch)* Tjsa, da's waar. 't Liep hier storm de laatste tijd...

PIET: Voor die overbruggings-periode, heb ik trouwens wat gevonden...

LODEWIJK: Oh ja?

PIET: Ja...kijk! *(houdt bord omhoog)*

LODEWIJK: *(leest)* Tijdens verbouwing uw pizza razendsnel en voor niets thuis bezorgd. Dat is slim.

PIET: Dacht ik ook.

LODEWIJK: En wie heb je voor dat bezorgen zo gek gekregen?

PIET: *(kijkt "onschuldig" omhoog)* Eh...jij!

LODEWIJK: IK!!!!???

PIET: Ja jij... Kijk nou niet zo dom, man. Of je ze nou vanuit de keuken in het restaurant brengt, of bij de mensen thuis...Maakt het uit.

LODEWIJK: Daar heb je een brommertje voor nodig, Piet. En dat heb je niet. Bovendien kan ik met zo'n ding niet overweg. Nee, dat wordt niets.

PIET: Zeur nou niet zo. Ik heb het allemaal allang uitgedacht. Een brommer heb je heel niet nodig, onze klanten wonen toch allemaal hier in de buurt. Ik heb zolang de fiets van Janssen geleend. Bep is hem nu aan 't halen...

LODEWIJK: Van Janssen?...Janssen de bakker...??? Piet...doe me een lol...

BEP: Joehoe...ik ben er weer. Piet, ik heb 'm hoor.

PIET: Mooi wijffie...Nou vooruit, *(geeft Lodewijk een zet)* ga eens even kijken.

LODEWIJK: Hmpf...*(af)*

BEP: Zeg Piet, dat vergat ik je nog te vertellen, Georgina belde daarstraks. Ze heeft een paar dagen vrij, en ze komt ons helpen met de verbouwing. Lief hè!

PIET: Dat kind heeft een aardje naar haar vaartje...altijd behulpzaam.

BEP: Opschepper.

PIET: (*serieus*) Heb je haar verteld van het geld...?

BEP: Ik heb een beetje in het midden gelaten, hoe we eraan komen. Vertellen kan altijd nog. En Lodewijk?

PIET: Die weet wel dat we geld gewonnen hebben, maar ik heb hem wel gevraagd er met niemand over te praten. Onder het mom van: het gaat niemand iets aan... Bovendien weet hij toch niet dat we Riet nog geld verschuldigd zijn.

BEP: Da's waar... (*de deur vliegt open, en Lodewijk fiets het podium op met een oude bakkersfiets. Hij kraakt en rammelt aan alle kanten*)

LODEWIJK: Als je maar niet denkt dat ik de halve stad af ga karren met deze ouwe barrel. (*rijdt bijna tegen Bep op*) Hier! De remmen doen het niet eens...

BEP: Hé zeg...

PIET: Kom op man...stel je niet aan. Dat is toch een prima fietsje. Die remmen kijk ik wel even na...'t is maar voor een paar dagen.

BEP: Toe Lodewijk, 't is voor het goede doel moet je maar denken.

PIET: Je zult zien...je bent het zo gewend. En nou hup...die fiets mijn zaak uit. 't is geen gezicht...

LODEWIJK: (*draait al mopperend de fiets*) De mensen verklaren me voor gek met dat oude krot...geen hond ziet dat het een pizzakarretje is...

PIET: Is aan gedacht! (*pakt een oude helm, fel gekleurd, met grote letters PIZZA erop. Zet hem op bij Lodewijk*) Tadaaa...!!

LODEWIJK: Ja zeg...!!!

PIET: Geen gemaar meer...hier, hang dit bord maar bij de deur. Adios (*duwt Lodewijk richting deur*)

LODEWIJK: Whooooaaa.... (*af*) In de gang klinkt een gil.

KEETJE: (*op*) Getverpillekes... Ik schrikt me eige helemaal 't ram-bam...Wor ik me daar zowat van m'n panty's gereje...

PIET: (*verbeterd*) Van je sokken gereden...

KEETJE: (*kijkt omlaag*) Nee...van me panty's. Ik het geen sokken an vandaag, meneer Piet.

BEP: Dag Keetje...ben je daar al, kind?!

KEETJE: Ja, ik denkt; laat ik es vroeg weze...ze kenne me vast al wel gebruiken.

BEP: Goed idee, kind. Maar eerst koffie...Kom je ook zo, Piet?

PIET: Jo...ik kom eraan.

KEETJE: Oh lekker, juffrouw Bep, koffie. Ik heb me dorst, as een... as een...

PIET: ...Paard.

KEETJE: ...as een achterlijke. (*Keetje en Bep af*)

PIET: Die Kee...dat is me d'r een. (*roept*) Lodewijk!!!

LODEWIJK: JA...? (*nog steeds bordje in zijn handen*)

PIET: We gaan koffie drinken, ga je mee?

LODEWIJK: Oki doki.

PIET: Heb je nou nog dat bordje niet opgehangen...?

LODEWIJK: Ik ben een half uur bezig geweest om die enige pizza muts van jou af te krijgen, ja...Ik hang 't zo wel op... *(beiden af. Door het raam, of glazen deur, turen Andre en Elise langdurig naar binnen. Ze praten wat met elkaar, en vervolgens komen ze binnen)*

ELISE: Zie je wel dat de deur open is, ik zei het toch...

ANDRE: Ja maar er hangt een bordje "Gesloten" op.

ELISE: Ja maar dan moet je niet van Piet verwachten dat hij ook echt op slot is...zo slim is hij nou ook weer niet. *(opgetogen)* Nou, kom eens verder... ik zei het je toch! ... *(blij)* Ze houden er mee op!!!

ANDRE: *(kijkt rond)* Zou het echt?

ELISE: Dat zie je toch...

ANDRE: Misschien gaan ze wel verbouwen...

ELISE: *(lacht schamper)* Ja hoor...het word een vijf-sterren restaurant. Vanaf nu serveren ze alleen maar nouvelle- cuisine. En Bep serveert uit met haar schortje van de Albert Cuyp... ha, ha, ha... Denk toch eens na, Andre...Use your brains.

ANDRE: *(kijkt weer rond)* Misschien heb je wel gelijk, het ziet er niet echt florissant meer uit...

ELISE: Natuurlijk heb ik gelijk. Ach, het is niet meer dan billijk. Zulke eenvoudige mensen horen in een wijk als die van ons niet thuis.

ANDRE: Nou Elise...

ELISE: Andre, het haalt de hele buurt omlaag. Aan de overkant een patisserie, daarnaast twee modehuizen -waarvan een met uitsluitend Haute Couture, een schoenenspeciaal-zaak, de firma Lenters en van de Land, wij...en daar tussen *(zeer mis- prijzend)* "Het Pizzapandje..."

ANDRE: Toch vind ik het jammer. Die Piet is een geschikte knaap. En Bep...ach...

ELISE: Bep is een boerentrien, ja!

ANDRE: Ik heb me wel eens afgevraagd hoe ze het redden. De prijzen van deze panden zijn niet misselijk.

ELISE: Daarom gaan ze ook weg. Oh Andre...denk je eens in. Wij nemen hun pand over, en breiden onze zaak uit. Juwelier De La Roche...de grootse, mooiste en meest exclusieve zaak van de omgeving.

ANDRE: Overnemen...? Nou, dat weet ik nog zo net niet...

PIET: *(op)* Ha, die Andre...jij hier? *(knikt naar Elise)* Buurvrouw..

ELISE: De deur zat niet op slot...

PIET: Nee, wijffie...hier valt toch niets te halen. Dat doen ze wel bij jou, hè. *(lacht naar Andre)* En brengen doen ze al helemaal niet...wat jij.!

ANDRE: Nee, zeker niet... *(lacht, maar herstelt gelijk als hij Elises afkeurende blik ziet. Uit de hoogte; bekakt)* Nee, daar zou ik maar niet op rekenen, kaerel...

PIET: Wat kan ik voor jullie doen?

ANDRE: Wij eh...

ELISE: Wij kwamen eens even poolshoogte nemen.

ANDRE: Ja, dat is het...poolshoogte.

ELISE: En Andre wou voorstellen of hij jullie überhaupt ergens mee van dienst kan zijn...Je weet wij hebben zo onze connecties.

ANDRE: He wat...? (*herstelt*) Zo is het, Kaerel...als ik je ergens mee kan helpen...you name it.

PIET: Nou, da's verrekte aardig van je, buurman. (*duwt hem een hamer in zijn handen*) Begin maar aan die kant...

ANDRE: Oh maar...

KEETJE: (*op met bezem*) Zo meneer Piet, ik ben er klaar voor... Oh neem me niet kwalijk...Ach, de buurtjes: gezellig. Goeie smorreges... da's aardig. Kwamt u hellupe, meneer van de Bos?

ELISE: (*pinnig*) De La Roche!!!

ANDRE: Nou nee...

ELISE: (*legt met vies gezicht hamer weg*)... Dre bedoelt dus, hulp op het zakelijk vlak. Een goede accountant of advocaat....

PIET: Is ook goed. Als ze maar handig zijn.

ANDRE: Een vrindje van mij is gespecialiseerd in faillissementen, Piet. Hij regelt alles voor je...

PIET: Maar...

ANDRE: Oh nee, jongen...geen dank. Ik had nog wat tegoed van die knaap, een vriendendienstje...Nee, Piet...het kost je geen cent. Daar heb je nou burens voor...

ELISE: (*handenwrijvend tot publiek*) Ja...des te eerder zijn ze weg.

PIET: Maar ik...

ANDRE: Openbare veiling van de inboedel...geen probleem. Regelt hij allemaal voor je. (*kijkt rond*) Hoewel ik betwijfel....

PIET: Wat moet ik met een openbare veiling?

ELISE: Schaam je maar niet hoor, buurman...Het komt in de beste kringen voor, niet.

PIET: WAT???

ANDRE: Een faillissement!

KEETJE: Wie is der hier een vieze vent?

PIET: Kee...!!! (*tot Andre*) Wie is er failliet dan?

ANDRE: (*kleintjes*) Nou...jij toch...?!?!

KEETJE: Meneer Piet is geen vieze vent...

ELISE: Hou toch je mond. (*tot Piet*) Maar...maar...wat heeft dit dan te betekenen?

PIET: Wij gaan verbouwen.

ELISE: Dus...dus...je gaat helemaal niet weg?

PIET: Nee...!! (*ziet haar beteuterde gezicht; gemeen*) Jammer hè...?

ANDRE: Oh...

PIET: Let maar op, wijffie...Dit word het knapste Pizza-paleis van heel de stad. En je zult zien; 't schroeft de waarde van deze hele wijk

omhoog. Komt je winkeltje met al die glimmertjes gelijk een stuk beter uit...

ELISE: Oooh...'t Is niet waar! (*paniekerig*) Ik moet weg... Andre, kom ...we moeten weg. Ja, ja...ik moet weg. Andre, we gaan...Ik, ik ...ik heb een afspraak bij de kapper, ja...dat is het...

KEETJE: (*wijst naar Elises haar*) Gaan ze ut eindelijk afmaken..?

ELISE: (*vuile blik naar Keetje*) Andre...KOM! (*af. deur met klap achter zich dicht*)

ANDRE: (*tot Piet*) Ik spreek je nog wel. (*af*)

PIET: (*roept na*) Ik stuur je wel een uitnodiging voor de feestelijke heropening. Ha ha ha... (*gemaakt serieus*) Foei Keetje... dat was niet netjes van je.

KEETJE: Getverpillekes...wat een naar portret.

BEP: Wat een kabaal. Ben je aan het verbouwen, of aan het slopen, Piet?

PIET: Niks hoor, wijffie...Dat waren onze buurtjes die ietewat teleurgesteld het pand verlieten...

KEETJE: Hij noemde meneer Piet een vieze vent...

BEP: Hè?

PIET: (*met een schuin oog naar Kee*) Hij dacht dat wij ons faillissement aangevraagd hadden...

KEETJE: Hij is zelf een vieze vent... Getverpillekes, stinkt me daar een uur in de wind naar o de kolonne...

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto